

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

21 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Moraru Constantin, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2017, în cauza penală în privința lui

Onilă Dumitru Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat or. Xxxxx str. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță:* 04.07.2017-11.09.2017
2. *instanța de apel:* 20.10.2017 – 29.11.2017
3. *instanța de recurs:* 29.01.2018-21.02.2018

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 11 septembrie 2017, procesul penal în privința lui Onilă Dumitru Xxxxx, în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, a fost încetat în legătură cu împăcarea părților.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat că în perioada lunilor octombrie 2016 - martie 2017, Onilă D., acționând intenționat, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, având acces liber în gospodăria lui Ceapă Antonina, amplasată în or. Xxxxx, str. Xxxxx, a sustras pe ascuns o bormașină electrică de model necunoscut, cu prețul de 1.400 lei, un ferestru electric de model necunoscut cu prețul de 700 lei, un circulator electric УБДН-1У31 cu prețul de 2.000 lei, un ferestru electric IE-5107G1, cu prețul de 1.500 lei, ce aparțineau proprietarei Ceapă Antonina, cauzându-i astfel acestuia un prejudiciu material considerabil, în suma totală de 5.600 lei.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, respectivele acțiuni a lui Onilă D. au fost calificate de drept în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal – *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea parțială a acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie încasat de la Onilă D. cheltuielile judiciare suportate

în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală, în sumă de 723, 26 lei.

În motivarea apelului a invocat:

- instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cere în interesele justiției și condamnații nu dispun de mijloacele necesare;

- achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeuri de nereabilitare;

- instanța de judecată urma să încaseze de la inculpatul Onilă D., în contul statului, cheltuielile judiciare suportate în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală și anume efectuarea expertizei medico-legale biologice, în suma totală de 723,26 lei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2017, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută sentința.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a indicat că instanța de fond corect a apreciat și aplicat normele legale în concordanță cu speța respectivă.

Instanța de apel a reținut, că cheltuielile invocate de procuror au fost necesare organului de urmărire penală în vederea administrării probatoriului și formulării învinuirii, cheltuieli ce efectiv sunt puse în sarcina părții acuzării.

În sensul dat, instanța de apel a menționat, că prima instanță corect a reținut, că astfel de cheltuieli ce sunt suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, reprezintă cheltuieli judiciare ce sunt achitate din bugetul statului. Nu pot fi recuperate cheltuielile care, indiferent de existența cauzei penale, ar fi avut loc. Astfel, activitatea procurorului este remunerată indiferent de numărul cauzelor penale instrumentate.

Din considerentele respective, instanța de apel a indicat, că nu va dispune încasarea cheltuielilor de judecată sub forma salariului procurorului. Același considerent urmează a fi aplicat și în cazul consumabilelor, utilizarea acestora ar fi existat indiferent de existența cauzei penale respective.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, prin care solicită casarea parțială a acesteia, în partea ce ține de neîncasarea cheltuielilor de judecată de la inculpat, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului invocă:

- soluția instanței de apel, prin care a fost respins apelul procurorului referitor la neîncasarea cheltuielilor de judecată contravine normelor procesual penale în vigoare;

- legislatorul a expus suficient de clar în art. 229 Cod de procedură penală, obligativitatea suportării cheltuielilor judiciare de către condamnat;

- instanța de apel nu a îndeplinit cerințele stipulate în prevederile art. 101, 394, 414 Cod de procedură penală, nu a indicat temeiurile ce au dus la respingerea apelului declarat de către procuror.

În drept, procurorul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente:

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel. Astfel, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și/sau material.

La temeiurile de drept ale recursului declarat, autorul invocă temeiul de casare prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Totodată din textul recursului, Colegiul atestă, că autorul în esență critică decizia instanței de apel adoptată în latura civilă, prin care a fost menținută hotărârea primei instanțe, prin care nu a fost admisă solicitarea acuzatorului de stat de a fi încasate din contul inculpatului, cheltuielile de judecată în cauza dată, în sumă de 723,26 lei.

Așadar, în privința alegațiilor invocate de procuror se constată, că au constituit obiect de discuție în instanța de apel și asupra cărora această instanță s-a expus întemeiat, concluzii pe care le susține și instanța de recurs.

În cauza deferită judecării, recurentul solicită invocând prevederile art. 227 și 229 alin. (1) Cod de procedură penală, încasarea cheltuielilor judiciare suportate, în sumă de 723,26 lei, motivând că legea prevede ca condamnatul să suporte cheltuielile judiciare.

La cele invocate supra, instanța de recurs menționează, că aceste argumente ale recurentului sunt neîntemeiate, deoarece dispoziția alin. (2) art. 229 Cod de procedură penală, prevede că, *instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare...* Prin urmare, se atestă că norma dată nu poartă un caracter imperativ, ci unul facultativ, lăsând la discreția instanței de a hotărî asupra chestiunii plății cheltuielilor judiciare, ținând cont de împrejurările cauzei și suportării acestor cheltuieli.

La fel, Colegiul evidențiază, că instanțele de fond just au menționat, că cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale, în vedea demonstrării vinovăției

inculpatului în comiterea infracțiunilor incriminate, prin cheltuirea foilor de hârtie, imprimării acestora, a copertei, a benzinei și altele, reprezintă cheltuieli judiciare ce sunt achitate din contul statului.

Generalizând cele expuse, Colegiul penal conchide că cheltuielile judiciare solicitate de procuror de a fi încasate de la inculpat în contul statului, sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale, astfel consumabilele, fiind oferite de instituția procuraturii din bugetul alocat în acest sens, în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, acestea fiind achitate din bugetul de stat, iar activitatea procurorului este remunerată indiferent de numărul cauzelor penale instrumentate.

Astfel, sunt apreciate ca fiind corecte concluziile instanțelor de fond referitoare la respingerea solicitării înaintate de către acuzatorul de stat privind încasarea de la inculpatul, Onilă D. a sumei de 723,26 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

În aceste condiții, Colegiul penal, consideră că nu este incident în speță cazul de casare invocat de către recurent, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs, în sensul casării hotărârilor judecătorești contestate, în latura civilă.

Din considerentele expuse, Colegiul penal apreciază, că argumentele invocate de recurent sânt nefondate, ceea ce impune concluzia privind inadmisibilitatea recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) CPP Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Moraru Constantin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2017, în cauza penală în privința lui **Onilă Dumitru Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 21 martie 2018.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie